Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII, Nr. 53 (405), Sâmbătă 2 Iulie 1955 ★ 4 pag. 15 bani

S'a copt mazărea



★ ★ ★

La Gospodăria Agricolă de Stat din comuna Bragadiru s'a copt mazărea. Pionierii dela Școala de 7 ani nr. 138 au cerut să ajute la recoltatul ei. Iată-i în plină activitate.

★ ★ ★

AȘA FAC EU

Am trecut în clasa a V-a terminând anul școlar cu note bune. Cea mai mare parte din timp mi-o petrec ajutându-mi părinții la treburile gospodăriei. Dimineața mă scol destul de devreme și primul lucru pe care-l fac e s'o ajut pe mama la curățenie. Mătur în casă și în curte, apoi hrănesc păsările și vitele. După ce termin cu treburile astea, merg — și asta aproape zilnic — în grădina noastră de zarzavat unde avem de toate: ardei, vinete, varză, ceapă, fasole, pe care le îngrijim cu mare atenție. La câmp ajut la prășit și la plivitul buruienilor. Când nu sunt la lucru îmi petrec timpul citind cărți frumoase sau jucându-mă cu prietenele mele.

Mariana A. NICOLOV
cl. a V-a Școala mixtă de 7 ani
comuna Mogoșoaia — București

Nu ne plictisim

In tabăra noastră orășenească avem multe preocupări interesante și niciodată nu ne plictisim. Organizăm jocuri, cântăm. Acum vrem să pregătim o piesă de teatru. Intr'una din zile am vizitat fabrica de cărămidă care a fost construită nu de mult. Am văzut aici, cum se face și cum se usucă cărămida. Afară de aceasta, noi îi ajutăm pe părinți. Unele pioniere se duc cu ei la câmp, altele ajută la treburile gospodărești de acasă. Eu îngrijesc păsările și porcul cât timp mama și tata sunt la lucru. Știu că prin aceasta, aduc o bucurie părinților mei și de aceea muncesc cu multă plăcere.

Georgeta NICOLAE
cl. a VI-a
Alexandria

Dacă trebue să fii reexaminat...

Zilele trecute am făcut cunoștință cu un băiat. Era în curtea unei școli, unde s'a deschis de curând un club de vară al pionierilor. Băiatul, un foarte priceput fotbalist, stătea în poartă și respingea cu înverșunare atacurile, mult prea dese, ale adversarilor.

Până aici nimic neobișnuit. Am găsit însă și un fapt care ne-a atras îndată luarea aminte. In locul obișnuitelor pietre sau șepci care marchează țărușii porții, aici erau folosite două manuale. Am întrebat dece se întâmplă așa.

— Păi, să vedeți, dădu să ne lămurească „portarul". Sunt ale mele. Am nevoie de ele.

Ceea ce a vrut să spună băiatul prin cuvintele „am nevoie de ele" reprezintă o poveste mai lungă. Anul trecut, când a început școala, băiatul era „căpitanul" unei echipe din cartier. Tocmai în lunile primului pătrar echipa trebuia să susțină niște meciuri „grele". Primise mai multe provocări scrise dela câteva echipe din cartierele învecinate, despre care se spunea că sunt „grozav de pregătite". „Căpitanul" s'a găsit astfel într'o mare încurcătură. Pe de o parte trebuia să-și antreneze echipa, pe de altă parte trebuia să-și învețe lecțiile. A socotit că o să le facă pe amândouă. Toată după amiaza juca fotbal, seara se apuca să învețe.

Rezultatul acestei socoteli nu e greu de ghicit. In toate jocurile echipa a primit numai „goluri", și tot „goluri" a primit „căpitanul" ei în catalog.

Când a dat zăpada, băiatul s'a gândit să se apuce serios de învățătură. Dar a făcut și el exact ca frânghierul care se apucă să împletească, dar nu leagă capetele șuvițelor. Impletește, împletește, dar nimic nu iese! In loc să ia manualele și să învețe toate lecțiile dela început, băiatul s'a apucat să le învețe doar pe cele la zi. Citea, citea și nimic nu înțelegea. Așa se face că n'a reușit să capete notă de trecere la Matematică și Limba română.

Dar ce face acum băiatul? Dimineața, își ia cărțile la subțioară și se gătește de plecare.

— Stai și învață acasă — îi spune mama.

— Nu, mamă. Mă duc la școală. Acum clasele sunt goale și e mai multă liniște decât acasă.

Ajunge la școală. Acolo fotbalul e atât de înfocat, încât băiatul nu se mai poate stăpâni. Pune cărțile drept „țăruși" de poartă și strigă:

— Ei, acum să vă văd dacă mai puteți băga vreun gol!

★

Intâmplarea de mai sus ne-a dat ideia să stăm puțin de vorbă cu tine, cititorule, care trebue să fii reexaminat în toamnă. Sigur că-ți vine greu acum! Toți colegii tăi se joacă, se scaldă, numai tu trebue să stai să înveți. (Cine-i vinovat pentru asta, știi tu prea bine!...) Totuși tu poți să faci în așa fel ca să te pregătești bine pentru examen și totodată să simți și bucuriile vacanței. Pentru asta, ai grijă să te culci seara devreme, ca să te poți scula cât mai de dimineață. Indată ce te-ai trezit, sari din pat și spală-te din belșug cu apă rece. Fă apoi câteva exerciții de înviorare, apoi apucă-te de învățătură. Dimineața ești odihnit, ai mintea limpede și nici căldura nu te toropește. Invață astfel două-trei ceasuri în fiecare dimineață. Caută să cuprinzi în acest răstimp câte un capitol din carte.

Dacă trebue să fii reexaminat la Matematică, după ce înveți bine regula, ia „Culegerea de probleme" și rezolvă de acolo cât mai multe exerciții și probleme.

La Limba română sau la Limba rusă învață bine regulile de gramatică și încearcă să le aplici în toate textele de lectură.

Cere cât mai des sfatul profesorilor, caută să te folosești cât mai mult de camera special amenajată la tabăra de curte.

După orele de învățătură vei putea să te joci nestingherit, să iei parte la toate acțiunile pe care le întreprind colegii tăi.

Dacă vei proceda în acest fel, poți fi sigur de succes, altfel rezultatul nu e greu de prevăzut: examenul din toamnă poate să-ți marcheze „golul" hotăritor — pierderea unui an de școală.

Clubul tinerilor turiști

PRIMII ÎNSCRIȘI

Dragă redacție,

Citind „Scânteia pionierului", am aflat cu bucurie despre înființarea Clubului Tinerilor Turiști. Unitatea noastră dorește să fie înscrisă printre primele la acest club.



Pentru aceasta colectivul de conducere, al unității noastre a făcut un plan special de activitate.

Mai întâi ne-am propus ca, în timpul excursiilor ce le vom face la Pietrele Pinului și la Pietrele Șoimului, să strângem plante medicinale. Vom aduna floare de tei, cimbrișor, romaniță, secărică.

Apoi noi ne-am amintit că anul trecut am ascultat multe doine cântate din fluier de ciobanii de pe munte și ne-am mai amintit de cântecele populare interpretate de tinerii de la Gospodăria Agricolă de Stat din comuna Ilișești.

Ne-am propus ca în vizitele pe care le vom face în vara aceasta în comunele Voroneț, Boureni și Ilișești, să ne notăm cu atenție într'un caiet poveștile, zicătorile snoavele și ghicitorile auzite dela bătrâni și să le trimitem la redacția „Scânteia pionierului". Cântecele pe care le vom culege, le vom trimite la Filarmonica de Stat să le auzim apoi interpretate la radio de solistul Emil Gavriș.

Pentru a cunoaște cât mai amănunțit vegetația pădurilor noastre, pionierii dela cercul tinerilor naturaliști și-au propus să întocmească ierbare cu crengi de arbuști, cu flori și tot felul de plante din pădurile ce înconjoară orașul nostru.

Isolde ZACHMANN
Membră în colectivul de conducere al taberei de curte dela Casa de Copii.
Gura Humorului
regiunea Suceava

NOTA REDACȚIEI:

Dragi prieteni,

Cu bucurie vă anunțăm că voi cei dela tabăra de curte a casei de copii din Gura Humorului sunteți, așa după cum ați dorit, primii de pe lista celor înscriși în „Clubul tinerilor turiști".

Clubul nostru vă dorește o vacanță veselă.

Inscrierile continuă

Ne pregătim să plecăm într'o excursie lungă - stop - Prima oprire Suceava - stop - Curând transmitem vești noi - stop.

Avram Vasile
Dej

In satul meu

In vara aceasta îmi petrec vacanța în satul meu natal, în tabăra organizată în curtea școlii. De curând am aflat planul de activitate al taberei și ne-am bucurat mult aflând că în zilele frumoase vom face excursii în jurul satului nostru și vom studia diferite roci, vom culege plante medicinale. Pentru muzeul școlii vom alcătui un insectar și un ierbar.

Sonia ANDREESCU
comuna Vârfuri,
raionul Pucioasa

Festival

— Despre Festival şi despre gazeta sa —

Gândurile tineretului de pe întreg globul se îndreaptă în aceste zile către Varşovia — oraşul care va găzdui timp de două săptămâni solii tineretului lumii. Şi gândurile, năzuinţele, ca şi pregătirile lor le împărtăşesc tuturor prin gazeta „Festival", gazetă editată în mai multe limbi de Comitetul Internaţional de Pregătire a celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie.



Dela primul său număr, apărut la începutul lui Februarie a.c., ea ne poartă în călătorie prin toate colţurile lumii, popularizând pregătirile pentru reuşita măreţei întâlniri.

Iată-ne pentru câteva clipe în Franţa. Aici aflăm că trupa artistică „Caravana" se pregăteşte cu înfrigurare pentru concursurile culturale de mimă şi pantomimă.

Tot din Franţa ni se mai anunţă că au avut şi vor avea loc festivaluri locale, precum şi concursul pentru selecţionarea celor mai buni acordeonişti.

Şi pentrucă suntem încă în Europa să ne oprim la vecinii noştri maghiari, unde aflăm că tinerii de aici vor trimite la Varşovia o minunată expoziţie artistică şi documentară.

Acum ne vom deplasa tocmai în Asia. Din Vietnam vor veni 160 de tineri, iar delegaţia mongolă va fi compusă din tineri atleţi şi un ansamblu de dans şi cântec.

Australia ne vesteşte că sindicatul docherilor din Sidney varsă prima contribuţie pentru fondul solidarităţii Festivalului. Docherii australieni vor să ajute în acest chip tineretul malaez pentru a putea fi şi el prezent la sărbătoarea tinereţii dela Varşovia.

Gazeta „Festival" cuprinde veşti şi fotografii care oglindesc pregătirile ce se fac în toate colţurile lumii. Tineri din întreaga lume iubesc gazeta „Festival" şi o urmăresc cu viu interes.

Lelia FLORIAN



Afiş închinat celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor dela Varşovia

Păsări dela noi

Pescăruşul albastru

Cei care au fost la mare au admirat desigur albul strălucitor al stolurilor de pescăruşi. Totuşi există specii de pescăruşi care nu sunt albi. Astfel, chiar în bălţile noastre există un soi denumit „pescăruşul albastru". Ca înfăţişare, pescăruşul albastru este una dintre cele mai frumoase păsări dela noi. Poartă pe cap nişte pene, tivite rotund, de culoarea măslinelor verzi, încondeiate cu dungi albastre. Pe spate, penele sunt de un verde închis, pe când coada e albastră. Pe sub ochi are o dungă roşietică, întovărăşită de o alta albicioasă, care se lăţeşte înspre gât. Pieptul şi pântecele sunt de culoarea blănii de jder.

Mai întotdeauna, pescăruşul albastru stă tăcut, nemişcat, pe o ramură de salcie, privind luciul apei. Deodată se repede ca o săgeată, cu capul înainte şi, curând, se întoarce cu un peşte în gură. Il suceşte, îl învârteşte în plisc, de-ai crede că se joacă cu el. De fapt pasărea se trudeşte să întoarcă peştele cu capul înainte, fiindu-i mai uşor să-l înghită aşa.

Pescăruşul albastru îşi construieşte cuibul în malul apei. Pliscul îi foloseşte drept sfredel, iar picioarele, cu ghiare ascuţite, drept sapă. Işi face astfel o săpătură adâncă de un metru, în care aşează apoi schelete de peşti. Pe aceste schelete depune câteva ouă mici, rotunde şi foarte albe.

De îndată ce ies din ou, puii sunt hrăniţi cu peşti. Din pricina resturilor de peşte, cuibul capătă un miros pătrunzător de peşte stricat, ceea ce-l face lesne de recunoscut.

H. IONAŞCU

Vizionaţi acest film

Vânătorul de mare



Pe malul mării, Catia povesteşte prietenei sale Lida, ce minunate sunt locurile unde a crescut şi pe care le-a părăsit din cauza ocupaţiei fasciste. Tatăl ei este pe front. Mama lucrează la spital. Ei luptă pentru victorie, pentru zdrobirea fascismului.

Catia e hotărâtă şi ea să ajute cu ceva la înfrângerea duşmanului. Dela Lida, află unele informaţii transmise de un marinar grav rănit. Informaţiile trebue să ajungă negreşit la locotenentul Coroleov. Dar Catia nu ştie nici cine e Coroleov şi nici unde poate fi găsit. Totuşi, înfruntând multe primejdii, cu îndrăsneală, curaj şi perseverenţă ea face totul ca aceste informaţii să ajungă acolo unde sunt aşteptate.

In fotografie, o scenă din film. Catia şi prietena ei, urmăresc de pe litoral, drumul plin de primejdii al vasului sovietic.

Dragul meu prieten,

Nu ştiu dacă printre cărţile pe care le ai se află şi una cu coperţi galbene, pe care scrie cu litere roşii titlul: „Făurari de frumuseţe" de Cicerone Theodorescu. Dacă o ai în mica ta bibliotecă, desigur te-ai şi împrietenit cu ea. Şi cum să nu-ţi fie dragă cartea asta, când ea ştie atât de multe lucruri! — Vezi? Ai recunoscut în poezia „Hoţul" pe motanul tău căruia îi place să „şterpelească".

Despre toate păsările şi animalele din curte, cartea spune câte ceva. Ascultă:... „E-o băbuşcă / De răţuşcă / Printre pui şi printre cloşti... / Mototoală, / Greu se scoală, / Dar la boabe, vine puşcă —/ Sare, dă cu ciocul, muşcă. / Nici n'o mai cunoşti! /" Aşa-i că toate răţuştile pe care le-ai văzut tu seamănă leit cu răţuşca asta?

Vrei să ştii de ce face atâta tărăboi fetiţa din piaţă? Să-ţi spun eu. E Creaţa-Plângăreaţa. Şi plânge pentrucă... dar mai bine ci-



teşte poezia şi ai să afli singur.

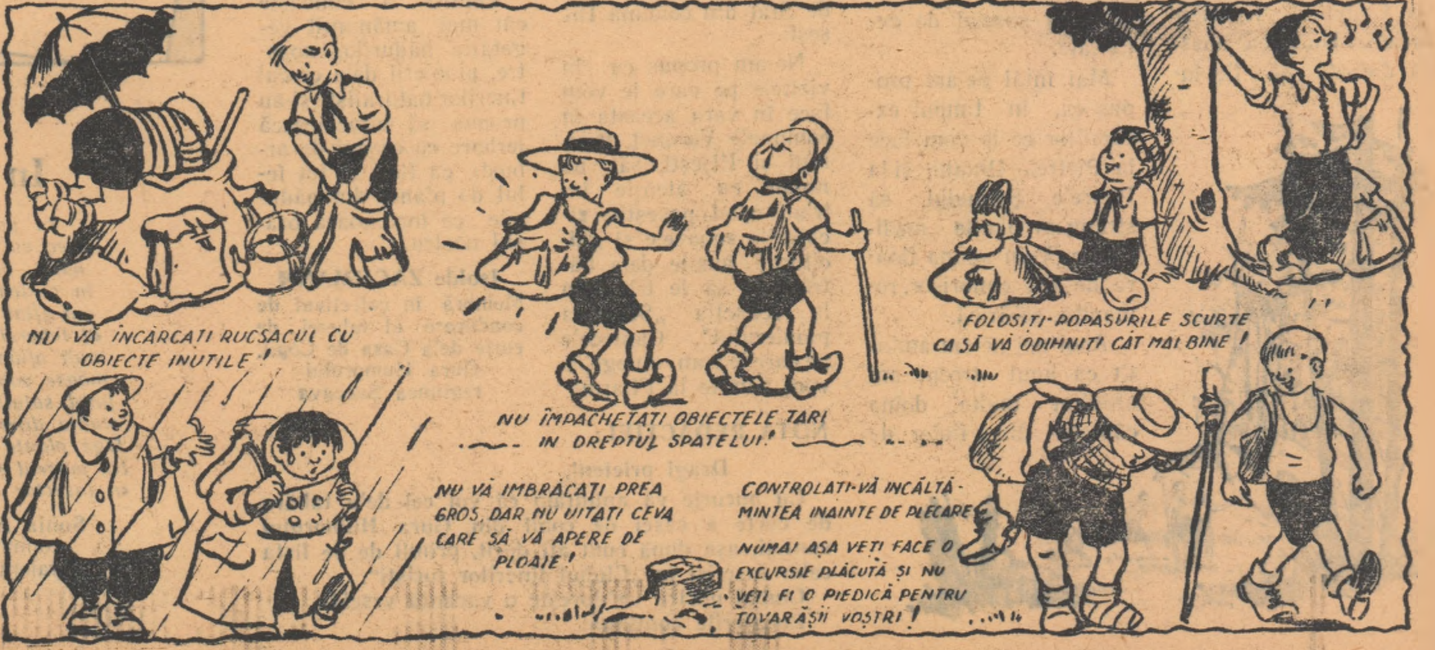
Ai să-mi spui: bine, bine, versurile de care-mi vorbeşti sunt frumoase, dar nu sunt în carte şi poezii scrise pentru pionieri? Ai dreptate! Scriitorul nu v'a uitat nici pe voi, pionierii, şi v'a pregătit multe poezii. Poate ai auzit despre... sau poate chiar cunoşti băieţ[i] cărora nu le place să înve[ţe] şi care la lucrarea scri[să] copiază. Istoria unu[i] astfel de băiat ai să o ci[teşti] în poezia: „Domnişorul copiază". Nici pe fata răutăcioasă şi încrezută care n'ar împrumuta nimănui nimic şi care-şi îmbrânceşte sora, n'a uitat-o po[etul].

In poezia: „Domnişoara Brânză-Mare" o să afl[i] de ce ea nu a fost primită pionieră. Citind poezia „Şomaj", ai să cunoşti viaţ[a] din trecut a copiilor di[n] ţara noastră. Ai să-l îndrăgeşti pe Mihai şi pe suri[o]ara lui.

Fermecat de frumuseţe[a] acestei cărţi, ai s'o citeşt[i] şi prietenilor tăi, ba o s[ă] şi înveţi pe dinafară câtev[a] poezii. Sunt curios să şti[u] care va fi poezia pe car[e] ai s'o înveţi mai întâi.

Camil BALTAZA[R]

Aşa e bine! Aşa e rău!



FILIP e mândria lor

In drum, Filip Gheorghe se întâlni cu câțiva colegi. Printre ei era și Olăeru, pe care Filip îl ajutase să se îndrepte în timpul anului la Matematică.

Se salutară prietenește și o bună bucată de drum au mers împreună.

Toți colegii știau bine încotro se grăbea Filip. Dar niciunuia nu-i venea în minte cum să aducă vorba. Mai isteț se dovedi Olăeru.

— Spune drept, Filip, n'ai emoții?

— Ba am, recunoscu sincer Filip.

— Și pentru ce să ai? Eu unul sunt sigur că ai să fii primit în U.T.M., îl încurajă un alt coleg.

— Ei, parcă eu zic altfel. Dar vezi, tot am emoții. Când mă gândesc că vin la adunare și tovarăși profesori, tovarășul diriginte, tovarășa instructoare și încă atâția utemiști din comună!

— Poate vine și careva dela Hârlău, dela raionul de U.T.M., mai adăugă un coleg, cu oarecare sfială în glas.

La răscruce se despărțiră.

— Parcă am și eu emoții pentru Filip, zise Olăeru. De primit în U.T.M. o să fie primit cu siguranță... Când am auzit că va fi discutat în adunarea U.T.M., că vrea să devină utemist, m'am dus la tovarășa instructoare și am rugat-o să nu uite să spună la adunare că Filip ne ajută mult, că nu se gândește numai la el, și pentru asta noi avem încredere în el.

Cât au mai avut de mers, tot drumul băieții n'au mai contenit discuțiile despre Filip. Filip va fi un bun utemist ieșit din unitatea lor. Oare o să uite Filip de ei când va fi utemist? Nu, cu siguranță că nu.

*

...După ce răspunse și la ultima întrebare, Filip se așeză în bancă. In minte i se învălmășeau întrebările cu duiumul.

Auzi însă vocea tovarășului diriginte și se strădui să fie atent.

— Cine nu-l cunoaște pe Filip în comuna Frumușica? Doar atâția țărani, și tineri și bătrâni, vin la cămin să-l asculte cum cântă din acordeon. Apoi la școală îl iubesc și au încredere în el și pionierii și elevii. Iși ajută întotdeauna colegii mai slabi...

A vorbit apoi și tovarășa instructoare. Dacă ar fi fost de față Olăeru, s'ar fi bucurat văzând că tovarășa instructoare n'a uitat nimic din câte a rugat-o să spună. Și a mai spus pe deasupra că Filip își ajută părinții la toate treburile, că a muncit pe lotul școlar cot la cot cu ceilalți pionieri, că Filip e un exemplu bun pentru fiecare pionier și elev din școală.

Au mai vorbit despre Filip și ceilalți din comună. Fiecare a găsit câte ceva bun de spus.

— Cine e pentru ca pionierul Filip Gheorghe să fie primit în organizația U.T.M.?...

Filip și-a simțit inima svâcnind. A mai simțit cum se ridică în jurul lui, în sală multe mâini. Dar se sfia să ridice capul, să privească. Vedea numai buzele secretarului cum se mișcau numărând mâinile.

Filip Gheorghe a fost primit în organizația de U.T.M. de către toată adunarea. Ce bucuroși au fost utemiștii că-l pot primi printre ei.

*

De atunci au trecut câteva luni. In curând lui Filip i se va înmâna carnetul roșu de utemist. Acest lucru nu-l așteaptă numai el cu nerăbdare, ci toată unitatea. Filip e mândria lor. De când a fost primit în U.T.M., parcă e și mai apropiat de ei. Văd asta în felul prietenos cum se poartă, în ajutorul pe care-l dă totdeauna tovarășilor săi.

Elvira POPAZU

ELENA DRAGOȘ

„Șef bucătarul"



La cantină să fii de servici
Poate nu știți cât este de bine:
Să mănânci prăjituri poți, cât cinci,
Și în plus te stimează oricine.

Toți te roagă: N'ai vrea să ne spui
Ce gătiți pentru masa de seară?
— Cum să nu, o friptură de pui
Și-un compot de cireșe amare...

Toată ziua ești foarte ocupat:
Fierbi, ori faci să se'ncingă grătarul,
Ai bonetă pe cap și halat
Precum are chiar șef-bucătarul.

Când acasă din tabără pleci
Tot ce știi să arăți vrei de grabă.
— Să te las să gătești tu ghiveci? —
Râde mama, — hai vezi-ți de treabă.

Tu o'nduplеci ușor și te-apuci;
Fierb legumele? Hop și cu sare
Și pe-un vârf de cuțit mai aduci
Și piper să dai gust la mâncare.



— Foarte bun e ghiveciul să știi!
(Spune mama gustând pe 'ndelete)
— Nu din tabără știi a găti? —
Da, din tabără? Bravo băiete!

In tabără

Tare greu iți vine mai întâi
Să te duci în zori la'nviorare,
Ori cu apă rece să te speli
Și să ai „program" fără'ncetare



Când se'ntâmplă'n tabără să mergi
Fără nicio prietenă din clasă,
Nu'ndrăznești în jocuri să te prinzi;
Intr'un colț stai tristă și sfioasă.

Dar nu trece bine prima zi,
Și începi să te împaci cu toate;
Nu-ți mai vine'n pat să întârzii
Și-ai prietene nenumărate.

Apa gârlei e ca gheața'n zori,
Dar de asta ție nu-ți mai pasă.
Le arăți prietenelor noi
Că ești ca și ele, curajoasă.

Geaba te-ai temut la început;
In program sunt lucruri minunate,
Cântece și jocuri și plimbări
Către crestele îndepărtate.

Zilele se trec doar cu folos
Și vacanța iute-i terminată,
N'ai să uiți că'n tabără ai fost,
N'ai să uiți aceasta niciodată.



Demonstrație sportivă de sfârșit de an în cinstea Festivalului



Pe stadion o voce se răspândește prin megafon:

— Repriză, drepți! ...Intrare...

Și în ritmul muzicii, în pași mărunți, înaintează veselă toată repriza, formând coloana de gimnastică...

Repriza „Pionieri și pioniere" ilustrează în programul lor jocuri de tabără. După formarea coloanei de gimnastică, începe un joc cunoscut și foarte iubit de toți pionierii. Primele acorduri de muzică te ajută să ghicești despre ce e vorba: despre „Mârlo". Săltând veseli, bătând din palme, pionierii din repriză închipuiesc jocul așa cum l-au trăit ei în tabără. Dar câte jocuri iubite nu sunt în tabără!...

In leagăn cine nu se dă cu plăcere? In ritm de vals, mișcările avântate te ajută să ghicești că e vorba despre clipele plăcute pe care le petreci în leagănul care te poartă sus, sus, parcă gata să atingi piscul unei stânci.

Cine nu știe că mingea-i pasiunea băieților? La școală, în tabără, peste tot unde văd o minge, băieții sunt gata să-i dea șut. Pionierii din repriză tocmai asta înfățișează, șutând o minge nevăzută.

Urmează fuga cu trotineta. Asta-i o joacă îndrăgită mai mult de cei mici.

In rânduri diagonale, cu pași mărunți, sprijiniți mai mult pe un picior, pionierii te fac să crezi că ești martorul unui concurs de trotinete...

Și așa, pe rând, repriza te face să vezi jocurile de tabără cele mai dragi pionierilor.

In încheierea programului, repriza înfățișează sfârșitul zilelor minunate petrecute în tabără. Cu fluturări îndelungi de batiste, pionierii își iau rămas bun dela tabără, dela locurile îndrăgite. Apoi trenul pornește, fuge tot mai repede...

Dar de fapt, vacanța abia a început. Și ce vacanță plăcută și plină vor avea. Niciun pionier sau pionieră din repriză n'are de dus grija vreunei corijențe.

Jocurile despre care ați citit se vor desfășura pe stadionul 23 August din București, la o mare demonstrație de sfârșit de an, în cinstea Festivalului.

(In fotografii: *aspecte de pe stadion dela repetiția generală pentru public.*)



Din creaţiile cititorilor



„FOC DE TABĂRA" Anca VITAN
Şc. medie de 10 ani nr. 16 Bucureşti

A sosit vacanţa

Cu a verii bucurie ce la noi a poposit
Şi vacanţa noastră dragă ca'n toţi anii a sosit.

Are ea în tolbă soare, şi se pregăteşte ea
Să ne ducă la izvoare, să ne'nveţe a cânta.

Impreună haideţi iarăşi munţii să-i cutreerăm
In excursiile acestea lucruri multe-o să aflăm.

Ne aşteaptă cărţi şi prieteni colo sus în tabără
Şi a focului văpaie ce în noapte scapără.

Ce frumoasă eşti, vacanţă! Niciodat' nu te-om uita.
Cu zâmbet şi bucurie mereu te vom aştepta.

Tofan VIOREL
localitatea Nepos
raionul Năsăud regiunea Cluj



Vara

Florile pe câmp îşi scot
Capetele colorate,
Holda e bogată'n rod
Grâul uite ce înalt e!

Râul susură, şi iute
Către vale poartă plute,
Printre brazii codrilor
Şi pietrele stâncilor.

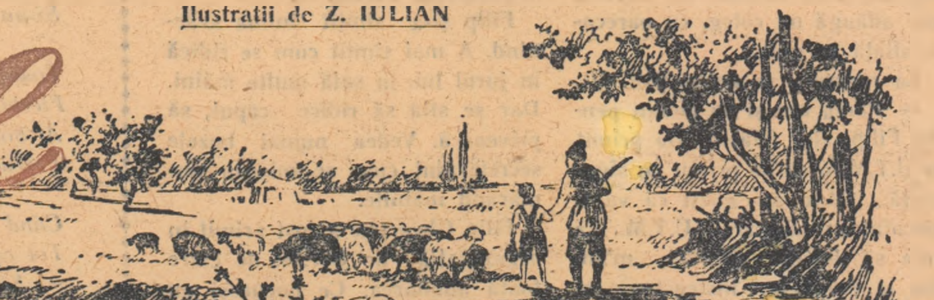
Iară de'a ceea vale
Către holdă îşi fac cale
Fete cu seceri în mână
S'adune recoltă bună

Un cântec frumos de dor.
Ele cântă toate'n cor

Valeriu OPREA
Piatra-Neamţ

FANUŞ NEAGU — Ilustraţii de Z. IULIAN

Darul



Acum doi ani, vara, s'a petrecut la şcoala noastră o întâmplare despre care s'a vorbit multă vreme printre pionieri. Cine nu crede cele ce vor urma mai jos n'are decât să vină la noi în Viforâta şi să'ntrebe oamenii de pe fiecare uliţă. Eu l-aş sfătui însă să stea mai întâi de vorbă cu baciul Vasile Patraulea.

Dar să începem. Era prin luna Iulie. Soarele copleşea amiezile. In câmpie, iepurii căutau umbra tufişurilor, iar potârnichile speriate mişcau lanurile spre crânguri. In sat nu zăreai aproape ţipenie de om — — asta bine înţeles dacă nu punem la socoteală babele care toropesc pe prispe până seara, când se întorc viţeii din imaşuri. Dar s'auzeau răzbind dela arii vuietul batozelor şi strigătele flăcăilor care descarcau snopii.

Tabăra pionierească, cum de-altfel trebue să bănuiţi, o aveam la şcoală. Curtea şcolii noastre dă într'o latură spre câmp, iar într'alta se lăsa în pantă dulce spre gârla Buzăului. Pionierilor mai mult în partea aceasta le plăcea să stea şi să înceapă tot felul de jocuri. Zarvă prea mare nu era, căci lipseau mulţi, opriţi de părinţii lor pentru a le da ajutor la muncă. Sâmbătă şi Duminică însă, toţi pionierii veneau în tabăra de curte de cum răsărea soarele. Singur Tudor Ralea dintr'a cincea nu venea.

Faptul mă mira nespus, mai cu seamă că Tudor era unul dintre cei harnici la învăţătură, iar pe deasupra trecea drept un straşnic jucător de fotbal.

—Morogane, i-am zis odată conducătorului de detaşament, tu eşti vecin cu Ralea. Nu ştii nimic despre el, dece nu vrea să vină?

— Tovarăşe instructor, zice că-l trimite taică-său cu caii la păşune. Dar nu-i adevărat, l-am văzut dând ocoale pe la stâna pe care-o are în grijă baciul Vasile. Poartă totdeauna cu el un ghiozdan doldora. I-o fi ducând mâncare baciului... Am dat să-i spun de serbare, dar m'a repezit.

M'am gândit că trebue să merg la el, să văd ce se'ntâmplă. Pregăteam atunci un program artistic, care cuprindea şi o piesă de teatru. Prins în treburi, câteva zile am uitat de hotărîrea mea. Dar într'o seară, pe când mă întorceam dela şcoală, am dat ochii la un colţ cu Neculai Ralea. Venea dela coasă. L-am oprit să stăm puţin de vorbă. Dintr'una într'alta, am ajuns să-i spun că dece nu-l lasă pe Tudor să vină la tabăra de curte.

— Cei drept, am avut niţică treabă cu el zilele astea. Dar până acum nu l-am ţinut niciodată acasă.

— Pe la noi însă nu şi-a arătat niciodată faţa, i-am răspuns eu.

— Dacă-i aşa, află că ţi-l trimit mâine în zori.

Il ştiam om de cuvânt pe Neculai Ralea. Cu toate astea, a doua zi Tudor n'a apărut în tabără.

Repetiţiile pentru serbare le făceam uneori afară, la umbra unor nuci rotaţi, crescuţi în fundul curţii, în creasta malului, parcă anume să-i răscolească furtunile. Pionierii din cor susţineau sus şi tare că e bine ca serbarea s'o dăm tot în aer liber, dar cei care deţineau roluri în piesă nici măcar nu vroiau să audă de aşa ceva.

— Astea-s bazaconii, ziceau ei. Cum avem să facem întuneric în tabloul trei, care se petrece noaptea?

— Shimbaţi şi voi, îi sfătuiau unii pe actori. In loc de „noapte" spuneţi „zi".

— Da unde s'a mai pomenit una ca asta?! Auziţi! Dacă află autorul?...

Odată, când tocmai se ciorovăiau aşa, o fată mă strigă şi-mi spuse:

— Tovarăşe instructor, uitaţi-l pe Ralea, se duce la gârlă.

Mi-am aruncat ochii pe drumul dintre linii şi l-am văzut. Mergea încet, stârnind norişori de praf. Bănuiam că, observându-ne, îşi va căuta alt loc de scaldă. Dar nu, lăsase cărarea ce duce'n vad şi se apropia de şcoală. Când a intrat în umbra nucilor, eu m'am făcut că nu-l bag în seamă. El s'a aşezat pe un butuc şi nu'ndrăsnea să-mi spună ceva, cu toate că-l rodea pe suflet. Până la urmă însă, nu m'am putut stăpâni şi l-am luat în primire:

— Cauţi pe vreunul care să te'nsoţească la scaldă?

— Nu, pe dumneavoastră vă caut.

— Ia te uită! — mi-a scăpat mie. Şi mă rog, ce vrei dela mine?

Tudor îşi scoase şapca, îşi trecu mâna prin părul tăiat scurt şi, închizându-şi ochii din cauza soarelui, îmi răspunse tot printr'o întrebare:



— Poate că dumneavoastră nici n'aţi auzit de răboj, aşa-i?

— Ei, asta-i, cum să n'aud, i-am răspuns eu, neînţelegând unde vrea să ajungă.

— Atunci, spuneţi-mi, răbojul e vechi? De când se ţine răboj?

— Păi, obiceiul de a cresta răboj să tot aibă sute şi sute de ani.

— Aşa-i? făcu el bucuros. I-am spus eu baciului Vasile, dar n'a pus preţ pe vorba mea. Acum dacă-aţi zis şi dumneavoastră...

Şi fără să mai aştepte ceva, Tudor se întoarse şi-o apucă la fugă pe drum de-i sfârâiau călcâile. Se ducea la stână, să dea ochi cu baciul Vasile, cu care avea o taină, se vede treaba.

Pe Tudor Ralea nu l-am mai întâlnit apoi pe la şcoală. Dar în ajunul serbării a venit la mine baciul Vasile şi m'a luat pe departe:

— Bine-i când ştie omul să cânte din fluer, sau din altă drăcovenie. Chiar şi din frunză, nu strică.

— Vrei să-mi cânţi ceva? — l-am întrebat eu.

— S'ar putea şi astăzi, dar mă gândesc că mâine ar fi mai bine.

— La serbare?

— Da, la serbare.

Nu ştiam ce să cred. Reuşisem să câştigăm ajutorul unui cântăreţ vestit în nu ştiu câte sate, fără să ne batem de loc capul.

— Un lucru trebue să ştii, a adăugat baciul. Vreau să cânt pereche cu băiatul lui Ralea, cu Tudor.

— Păi n'ai cum, că nu ştie deloc.

— Ştie. A deprins meşteşugul dela mine. Am deprins şi eu alt meşteşug de'a el. Schimb pe schimb.

— Cum adică?

— Ai să vezi mâine.

A doua zi, cu toată împotrivirea „actorilor", am ridicat scena în apropierea nucilor şi-am împodobit-o cu covoare şi verdeaţă. După amiază, la serbare, se aflau de faţă toţi oamenii din sat. Baciul Vasile Patraulea, gătit cu bundiţă înflorită, şedea mai într'o parte, rezemat de bâtă. Il bucura faptul că pionierii erau răsplătiţi cu ropote de aplauze după fiecare bucată. Inainte de-a începe piesa, i-am făcut semn că urmează la rând. Baciul şi-a smuls cavalul dela brâu şi s'a urcat pe scenă. In urma lui, păşea Tudor Ralea, roşu de emoţie.

— Ţine-te bine, i-a şoptit baciul, arată-le ce poţi.

Când au apărut în faţa cortinei, oamenii cu toţii s'au crucit. Baciul niciodată nu mai cântase pe scenă, iar pionierul nu fusese văzut nicicând cu fluerul în gură.

— Noi, avem să vă cântăm două mocăneşti, a zis baciul Vasile. Tudor Ralea privea spre lume cu faţa strălucind de fericire.

Pionierii erau uimiţi şi nu înţelegeau nimic.

— Tovarăşe instructor, dar Tudor nu ştie să cânte, mi-a zis unul.

— Ştie, le-am răspuns eu şi le-am povestit în fugă povestea lui Tudor, aşa cum o aflasem dela el în dimineaţa aceea. Toată vara, Tudor Ralea s'a străduit să-l înveţe carte pe baciul Vasile. Acum o săptămână, baciul şi-a rupt răbojul, fiindcă învăţase să facă socoteala pe hârtie. Pentru osteneală, l-a învăţat şi el pe băiat să cânte din caval.

Pionierii s'au năpustit care mai de care cu întrebările, dar în aceeaşi clipă două cavale porniră să verse melodie duioasă, cu urcuşuri repezi şi căderi lungi, nesfârşit de lungi.

Redacţia şi administraţia Bucureşti Piaţa Scânteii, tel 7 61 00 7 60 10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100 114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52